

Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 19. maj 2015

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om ansøgninger, anmodninger, meddelelser og klager til offentlige myndigheder

(Overgang til obligatorisk digital selvbetjening, for så vidt angår anmodning om sygedagpenge, afgivelse af samtykke til udstedelse af børneattest og straffeattest til offentlig brug, ansøgning og meddelelser m.v. om personligt tillæg og helbrestillæg, indgivelse af klager til Patientombuddet, Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn og Ankenævnet for Patienterstatningen, ansøgning om udstedelse af personcertifikater på luftfartsområdet, anmodning om behandling af klager fra flypassagerer, ansøgning om chaufføruddannelsesbeviser m.v.)

Beskæftigelsesministeriet

§ 1

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 43 af 23. januar 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Udfyldelse af oplysningsskemaet skal ske ved digital selvbetjening, jf. § 69 a, hvis sygefraværet er anmeldt via Nemrefusion.«

2. § 38, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Anmodning om sygedagpenge skal ske ved digital selvbetjening, jf. § 69 a.«

3. I § 40, stk. 5, 2. pkt., § 40 a, stk. 4, 2. pkt., og § 59, stk. 8, 2. pkt., indsættes efter »herpå«: »ved digital selvbetjening, jf. § 69 a«.

4. Efter § 69 indsættes:

»§ 69 a. Udfyldt oplysningsskema efter § 11, stk. 2, hvis sygefraværet er anmeldt via Nemrefusion, anmodning om sygedagpenge fra kommunen efter § 38, stk. 2, og meddelelser efter § 40, stk. 5, § 40 a, stk. 4, og § 59, stk. 8, skal indgives til kommunen ved anvendelse af den digitale løsning, som kommunen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Oplysningsskemaer, anmodninger og meddelelser, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af kommunen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Hvis kommunen finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne an-

vende digital selvbetjening, skal kommunen tilbyde, at oplysningsskemaet, anmodningen om sygedagpenge eller meddelelsen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1. Kommunen bestemmer, hvordan et oplysningsskema, en anmodning eller en meddelelse omfattet af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 3. Kommunen kan ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde undlade at afvise et oplysningsskema, en anmodning eller en meddelelse, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for kommunen ved at modtage disse på anden måde end digitalt. Kommunen kan endvidere undlade at afvise en meddelelse efter § 40, stk. 5, § 40 a, stk. 4, eller § 59, stk. 8, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis det efter sagens karakter er hensigtsmæssigt at modtage meddelelsen på anden måde end digitalt.

Stk. 4. Et digitalt udfyldt oplysningsskema, en digital anmodning om sygedagpenge og en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for kommunen.«

5. I § 77 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Hvis en borger klager over en afgørelse efter § 69 a, stk. 2, skal kommunen behandle oplysningsskemaet, anmodningen eller meddelelsen, selv om den ikke er indgivet digitalt.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

*Justitsministeriet***§ 2**

I lov nr. 622 af 12. juni 2013 om ændring af forskellige lovbestemmelser om ansøgninger, anmeldelser, anmodninger, meddelelser og erklæringer til offentlige myndigheder (Overgang til obligatorisk digital selvbetjening for borgere, for så vidt angår ansøgning om økonomisk fripladstilskud, meddelelse om valg af læge, ansøgning om navngivning og navneændring, indgivelse af erklæring om faderskab, anmeldelse af cykeltyveri m.v.) foretages følgende ændring:

1. I § 18 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at samtykke til udstedelse af straffeattester til offentlig brug skal afgives ved anvendelse af den digitale løsning, som Rigspolitiet stiller til rådighed (digital selvbetjening).«

*Kulturministeriet***§ 3**

I arkivloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1035 af 21. august 2007, som ændret ved lov nr. 1170 af 10. december 2008, foretages følgende ændring:

1. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 a. Bestilling af arkivalier til benyttelse på Statens Arkivers læsesale skal indgives til Statens Arkiver ved anvendelse af den digitale løsning, som Statens Arkiver stiller til rådighed (digital selvbetjening). Bestillinger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Statens Arkiver, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Hvis Statens Arkiver finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal Statens Arkiver tilbyde, at bestilling af arkivalier til benyttelse på Statens Arkivers læsesale kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1. Statens Arkiver bestemmer, hvordan bestilling omfattes af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 3. Statens Arkiver kan helt ekstraordinært ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde undlade at afvise en bestilling af arkivalier til benyttelse på Statens Arkivers læsesale, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for Statens Arkiver ved at modtage bestillingen på anden måde end digitalt.

Stk. 4. En digital bestilling af arkivalier til benyttelse på Statens Arkivers læsesale anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for Statens Arkiver.«

§ 4

I lov om indhentelse af børneattester i forbindelse med ansættelse af personale m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 362 af 2. april 2014, foretages følgende ændring:

1. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at begæring om børneattest og samtykke i den forbindelse skal indgives ved anvendelse af den digitale løsning, som Rigspolitiet stiller til rådighed (digital selvbetjening).«

*Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold***§ 5**

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 10 af 12. januar 2015, som ændret ved § 32 i lov nr. 174 af 24. februar 2015, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 14 c indsættes før overskriften før § 15:

»§ 14 d. Ansøgninger og meddelelser m.v. om personligt tillæg efter § 14, stk. 1, og om helbredstillæg efter § 14 a, stk. 1 og 4, skal indgives til kommunalbestyrelsen ved anvendelse af den digitale løsning, som kommunen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger eller meddelelser m.v., der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af kommunalbestyrelsen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal kommunalbestyrelsen tilbyde, at ansøgningen eller meddelelsen m.v. kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde undlade at afvise en ansøgning eller meddelelse m.v., der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele ved at modtage ansøgningen eller meddelelsen m.v. på en anden måde end digitalt. Kommunalbestyrelsen kan endvidere undlade at afvise en meddelelse, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis det efter sagens karakter er hensigtsmæssigt at modtage meddelelsen på anden måde end digitalt.

Stk. 4. En digital ansøgning eller meddelelse m.v. anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for kommunalbestyrelsen.

Stk. 5. Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold kan fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser om digital selvbetjening efter stk. 2 også skal gælde for ansøgninger og meddelelser m.v. på andre nærmere angivne sagsområder, og regler om, at kommunalbestyrelsen skal give Udbetaling Danmark besked, hvis kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om digital selvbetjening efter stk. 2 og afgørelsen har betydning for andre ansøgninger og meddelelser m.v. på sagsområder, der hører under Udbetaling Danmark.«

2. I § 50, stk. 1, ændres »jf. dog stk. 3« til: »jf. dog stk. 4«.**3. I § 50 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:**

»Stk. 2. Hvis en borger klager over en afgørelse efter § 14 d, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen behandle ansøgningen

eller meddelelsen m.v., selv om den ikke er indgivet digitalt.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 6

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 12. januar 2015, som ændret ved § 33 i lov nr. 174 af 24. februar 2015, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 23 indsættes:

»§ 23 a. Ansøgninger og meddelelser m.v. om personligt tillæg efter § 17, stk. 2, og om helbrestillæg efter § 18, stk. 1 og 4, skal indgives til kommunalbestyrelsen ved anvendelse af den digitale løsning, som kommunen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger eller meddelelser m.v., der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af kommunalbestyrelsen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal kommunalbestyrelsen tilbyde, at ansøgningen eller meddelelsen m.v. kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde undlade at afvise en ansøgning eller meddelelse m.v., der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele ved at modtage ansøgningen eller meddelelsen m.v. på en anden måde end digitalt. Kommunalbestyrelsen kan endvidere undlade at afvise en meddelelse, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis det efter sagens karakter er hensigtsmæssigt at modtage meddelelsen på anden måde end digitalt.

Stk. 4. En digital ansøgning eller meddelelse m.v. anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for kommunalbestyrelsen.

Stk. 5. Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold kan fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser om digital selvbetjening efter stk. 2 også skal gælde for ansøgninger og meddelelser m.v. på andre nærmere angivne sagsområder, og regler om, at kommunalbestyrelsen skal give Udbetaling Danmark besked, hvis kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om digital selvbetjening efter stk. 2 og afgørelsen har betydning for andre ansøgninger og meddelelser m.v. på sagsområder, der hører under Udbetaling Danmark.«

2. I § 49, stk. 1, ændres »jf. dog stk. 2 og 3« til: »jf. dog stk. 4«.

3. I § 49 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Hvis en borger klager over en afgørelse efter § 23 a, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen behandle ansøgningen eller meddelelsen m.v., selv om den ikke er indgivet digitalt.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

§ 7

I sundhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1202 af 14. november 2014, som ændret ved § 1 i lov nr. 1536 af 27. december 2014, lov nr. 1537 af 27. december 2014, § 6 i lov nr. 523 af 29. april 2015 og § 1 i lov nr. 542 af 29. april 2015, foretages følgende ændring:

1. Efter § 168 indsættes i *kapitel 51*:

»§ 168 a. Ansøgning om tilskud til lægemidler købt i et andet EU-/EØS-land, jf. § 168, stk. 3, skal indgives til Sundhedsstyrelsen ved anvendelse af den digitale løsning, som Sundhedsstyrelsen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Sundhedsstyrelsen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Hvis Sundhedsstyrelsen finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal Sundhedsstyrelsen tilbyde, at ansøgningen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1. Sundhedsstyrelsen bestemmer, hvordan en ansøgning omfattet af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen kan helt ekstraordinært ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde undlade at afvise en ansøgning, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for Sundhedsstyrelsen ved at modtage ansøgningen på anden måde end digitalt.

Stk. 4. En digital ansøgning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for Sundhedsstyrelsen.

Stk. 5. Sundhedsstyrelsens afgørelser efter stk. 1-3 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

§ 8

I lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1113 af 7. november 2011, som ændret bl.a. ved lov nr. 1257 af 18. december 2012, § 2 i lov nr. 1401 af 23. december 2012, § 2 i lov nr. 1638 af 26. december 2013 og § 2 i lov nr. 519 af 26. maj 2014 og senest ved § 7 i lov nr. 523 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 10 indsættes i *kapitel 1*:

»§ 10 a. Klager omfattet af § 1, stk. 1, § 2, stk. 1, og §§ 5-8 skal indgives til Patientombuddet ved anvendelse af den digitale løsning, som Patientombuddet stiller til rådighed (digital selvbetjening). Klager, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Patientombuddet, jf. dog stk. 2 og 3. 1. pkt. gælder ikke for klager over afgørelser, der vedrører udstedelse af det særlige sundhedskort efter sundhedsloven.

Stk. 2. Hvis Patientombuddet finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal Patientombuddet tilbyde, at klagen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1. Patientombuddet bestemmer, hvordan

en klage omfattet af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 3. Patientombuddet kan helt ekstraordinært ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde undlade at afvise en klage, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for Patientombuddet ved at modtage klagen på anden måde end digitalt.

Stk. 4. En digital klage anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for Patientombuddet.«

2. § 58 c ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 58 c. Klager omfattet af § 58 b fra patienter skal indgives til Patientombuddet ved anvendelse af den digitale løsning, som Patientombuddet stiller til rådighed (digital selvbetjening). Klager, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Patientombuddet, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Hvis Patientombuddet finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal Patientombuddet tilbyde, at klagen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1. Patientombuddet bestemmer, hvordan en klage omfattet af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 3. Patientombuddet kan helt ekstraordinært ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde undlade at afvise en klage, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for Patientombuddet ved at modtage klagen på anden måde end digitalt.

Stk. 4. En digital klage anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for Patientombuddet.

Stk. 5. Patientombuddets afgørelser efter stk. 1-3, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 58 d. Ankenævnet for Patienterstatningens afgørelser kan indbringes for retten, der kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Stk. 2. Afgørelsen skal indbringes for retten, inden 6 måneder efter at afgørelsen er meddelt.«

Transportministeriet

§ 9

I lov om luftfart, jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 28. august 2013, som ændret ved lov nr. 1114 af 29. december 1997, § 5 i lov nr. 542 af 8. juni 2006 og § 6 i lov nr. 736 af 25. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. Efter § 153 a indsættes i *kapitel 14*:

»§ 153 b. Ansøgning om udstedelse af personcertifikat efter § 35 og efter EU-forordninger på området og anmodning om behandling af klage efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 skal indgives til Trafikstyrelsen ved anvendelse af den digitale løsning, som Trafikstyrelsen stiller til rådighed

(digital selvbetjening). Ansøgninger og anmodninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Trafikstyrelsen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Hvis Trafikstyrelsen finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal Trafikstyrelsen tilbyde, at ansøgningen eller anmodningen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1. Trafikstyrelsen bestemmer, hvordan en ansøgning eller anmodning omfattet af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 3. Trafikstyrelsen kan helt ekstraordinært ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde undlade at afvise en ansøgning eller anmodning, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for Trafikstyrelsen ved at modtage ansøgningen eller anmodningen på anden måde end digitalt.

Stk. 4. En digital ansøgning eller anmodning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for Trafikstyrelsen.«

§ 10

I lov om buskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 1050 af 12. november 2012, som ændret ved § 2 i lov nr. 1639 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. Efter § 18 b indsættes:

»§ 19. Ansøgning om udstedelse af bevis for opfyldelse af grundlæggende kvalifikations- og efteruddannelseskra- v for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej efter regler udstedt i medfør af § 18, stk. 1, nr. 1, skal indgives til Trafikstyrelsen ved anvendelse af den digitale løsning, som Trafikstyrelsen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Trafikstyrelsen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Hvis Trafikstyrelsen finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal Trafikstyrelsen tilbyde, at ansøgningen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1. Trafikstyrelsen bestemmer, hvordan en ansøgning omfattet af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 3. Trafikstyrelsen kan helt ekstraordinært ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde undlade at afvise en ansøgning, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for Trafikstyrelsen ved at modtage ansøgningen på anden måde end digitalt.

Stk. 4. En digital ansøgning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for Trafikstyrelsen.«

§ 11

I lov om godskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 1051 af 12. november 2012, som ændret ved § 1 i lov nr. 1639 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. Efter § 16 d indsættes før overskriften før § 17:

»§ 16 e. Ansøgning om udstedelse af bevis for opfyldelse af grundlæggende kvalifikations- og efteruddannelseskra-
v for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport
eller personbefordring ad vej efter regler udstedt i medfør af
§ 2, stk. 2, skal indgives til Trafikstyrelsen ved anvendelse
af den digitale løsning, som Trafikstyrelsen stiller til rådigh-
hed (digital selvbetjening). Ansøgninger, der ikke indgives
ved digital selvbetjening, afvises af Trafikstyrelsen, jf. dog
stk. 2 og 3.

Stk. 2. Hvis Trafikstyrelsen finder, at der foreligger særlige
forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne
anvende digital selvbetjening, skal Trafikstyrelsen tilbyde,
at ansøgningen kan indgives på anden måde end ved digital
selvbetjening efter stk. 1. Trafikstyrelsen bestemmer, hvor-
dan en ansøgning omfattet af 1. pkt. skal indgives, herunder
om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 3. Trafikstyrelsen kan helt ekstraordinært ud over de i
stk. 2 nævnte tilfælde undlade at afvise en ansøgning, der ik-
ke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en
samlet økonomisk vurdering er klare fordele for Trafiksty-
relsen ved at modtage ansøgningen på anden måde end digi-
talt.

Stk. 4. En digital ansøgning anses for at være kommet
frem, når den er tilgængelig for Trafikstyrelsen.«

Økonomi- og Indenrigsministeriet

§ 12

I lov om Det Centrale Personregister, jf.
lovbekendtgørelse nr. 5 af 9. januar 2013, som ændret senest
ved lov nr. 545 af 29. april 2015, foretages følgende
ændring:

1. I § 4 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* Anmodning fra en person over 15 år om indsigt i
oplysninger i CPR om vedkommende selv, jf. § 31, stk. 1, i
lov om behandling af personoplysninger, skal fremsættes

ved anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning, som
Økonomi- og Indenrigsministeriet stiller til rådighed (digital
selvbetjening). Anmodninger, der ikke indgives ved digital
selvbetjening, afvises af Økonomi- og Indenrigsministeriet,
jf. dog 3. og 5. pkt. Hvis Økonomi- og Indenrigsministeriet
finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren
ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening,
skal Økonomi- og Indenrigsministeriet tilbyde, at anmod-
ningen kan indgives på anden måde end ved digital selvbe-
tjening. Økonomi- og Indenrigsministeriet bestemmer, hvor-
dan en anmodning omfattet af 3. pkt. skal fremsættes, herun-
der om den skal fremsættes mundtligt eller skriftligt. Øko-
nomi- og Indenrigsministeriet kan helt ekstraordinært ud
over de i 3. pkt. nævnte tilfælde undlade at afvise en anmod-
ning, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der
ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for
ministeriet ved at modtage anmodningen på anden måde end
digitalt.

Stk. 3. Anmodning om indsigt efter stk. 2, 1. pkt., besva-
res alene via den digitale selvbetjeningsløsning.«

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. december 2015.

Stk. 2. Loven finder alene anvendelse for ansøgninger, an-
modninger, meddelelser og klager m.v., der indgives efter
lovens ikrafttræden.

§ 14

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf.
dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 8 og 9 kan ved kongelig anordning helt eller
delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de
færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 9 og 12 kan ved kongelig anordning helt eller
delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de
grønlandske forhold tilsiger.

Folketinget, den 19. maj 2015

BERTEL HAARDER

/ Bent Bøgsted